

Bước Tiến Phải Có

Từ tháng Tư năm 1975, nỗi đau bức tử miền Nam đã không phai nhạt mà lại càng dai dẳng, nặng nề, bộc phát theo vận mệnh của đất nước, theo bi kịch của đám Việt cộng cướp quyền. Niềm mơ ước được về sống nơi quê nhà, trong tự do, thanh bình, không còn CS, đã lụn dần theo năm tháng. Lời cầu xin tha thiết luôn lẫn quẩn trong đầu, như một điệp khúc dai dẳng, bất tận. Ước gì tâm lòng, ý chí của người dân Việt tha hương có mãnh lực làm thay đổi vận mệnh quốc gia, như lời nói “Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều”!

Cây có cội, nước có nguồn. Có ai không hoài hương, không nhớ tình họ hàng, dân tộc. Càng thấy kẻ cầm quyền suy nhược và hèn nhát, lén lút nhượng đất, nhượng biển, càng thấy cái quá khứ “Một ngàn năm nô lệ giặc Tàu” như đang lừng lững trở lại. Ai mà chẳng uất ức, lo sợ, ai mà chẳng mong muốn có một Hội Nghị Diên Hồng cứu nước. Biết phải làm sao để đột phá, bứt vòng vây ra khỏi những chế ngự và hiểm họa từ phương Bắc, những trì trệ và sai lầm của kẻ cầm quyền.

Đảng CS, kẻ cướp quyền, nhu nhược và ngu muội trong chính sách đối ngoại, lại hung hăng đàn áp các tôn giáo, các tranh đấu đòi hỏi nhân quyền, và chủ quyền trong nước, lại gian xảo muốn chiếm đoạt nhân lực, thu hoạch tài lực của người Việt tỵ nạn CS tại hải ngoại. Đảng CS bổ sung ngân quỹ của nghị quyết 36, xúc tiến việc hội nhập của người Việt tại hải ngoại thành một bộ phận không thể tách rời của chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa VN (XHCNVN). Chúng tạo nhiều cơ hội, nhiều phương tiện để chiêu dụ nhân sự, đồng thời có những mảnh khoe để lũng đoạn, chia rẽ Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn CS (CĐNVTNCS), làm giảm sức tranh đấu và chính nghĩa của cộng đồng. Gần đây chúng lại tự tạo cho mình vai trò lãnh đạo và bảo vệ CĐNVTNCS bằng cách đứng ra liên lạc, can thiệp, chỉ trích chính quyền địa phương tại Mỹ khi có những vấn đề liên quan đến CĐNVTNCS. Chúng đã đi ra ngoài phạm vi bảo vệ du sinh VN. Đây là một hành động có tính toán, công khai thách thức đối với tập thể CĐNVTNCS và để dần dần loại bỏ sự hiện diện và ảnh hưởng của tập thể CĐNVTNCS tại hải ngoại.

Bao năm qua chúng ta học được nhiều bài học đích đáng, có nhiều kinh nghiệm, nhưng chúng ta vẫn chưa biết cách hóa giải những thủ đoạn xảo trá của CS. Trong khi lớp người già với kinh nghiệm chống cộng kiên quyết lần lượt rũ áo ra đi, thì lớp người trẻ chưa đủ kinh nghiệm trước những gian ác, xảo quyệt không ngờ được của CS.

Vấn đề trở nên cấp bách, tuyệt vọng, khi cuộc đấu tranh chính nghĩa vẫn ở thế bị động, lúng túng. Mặc dù tập thể CĐNVTNCS phát triển, được sự ủng hộ của các cơ quan, các đại biểu địa phương, thành công rất nhiều trong công cuộc vinh danh cờ vàng và là một hậu thuẫn mạnh mẽ trong cuộc tranh đấu cho dân chủ, nhân quyền tại VN. Nhưng chẳng lẽ chúng ta cứ lọt tọt rọt theo CS, thấy chúng ở đâu thì kéo đến biểu tình, đả đảo ở đó, đến lúc chúng ở khắp mọi nơi thì sao, liệu có đủ sức để đối phó nữa không hay đành bó tay, bỏ cuộc?

Cho đến nay chúng ta chưa có một tổ chức thống nhất, một tiếng nói đoàn kết, một nhóm người với thực tài lãnh đạo, còn cộng đồng thì chia năm xẻ bảy, và hội đoàn, đảng phái thì mọc lên như nấm. Tình thế hỗn độn và phức tạp này, tạo ra bất mãn, xung đột, hiềm khích. Thêm vào đó đa số người Việt lại thâm lặng, tránh né dần thân dưới chiêu bài không làm chính trị. Chưa kể đến những trí thức an phận với sự thành công của mình trong xã hội ở nơi xứ người.

Thật là một điều nan giải khi muốn có sự đồng thuận sẽ làm gì và làm thế nào để xây dựng tập thể cộng đồng thêm vững mạnh, để tạo một thực lực thống nhất, danh chính ngôn thuận, có tầm ảnh hưởng rộng lớn, và có thể đạt được những lợi ích về mặt đấu tranh một cách toàn diện.

Chúng ta đâu có thể đành đoạn buông tay, phó mặc cho số mệnh để chờ sự xuất hiện của một lãnh tụ, một minh chúa, hay một đảng phái, đứng ra phát cờ thì đi theo.

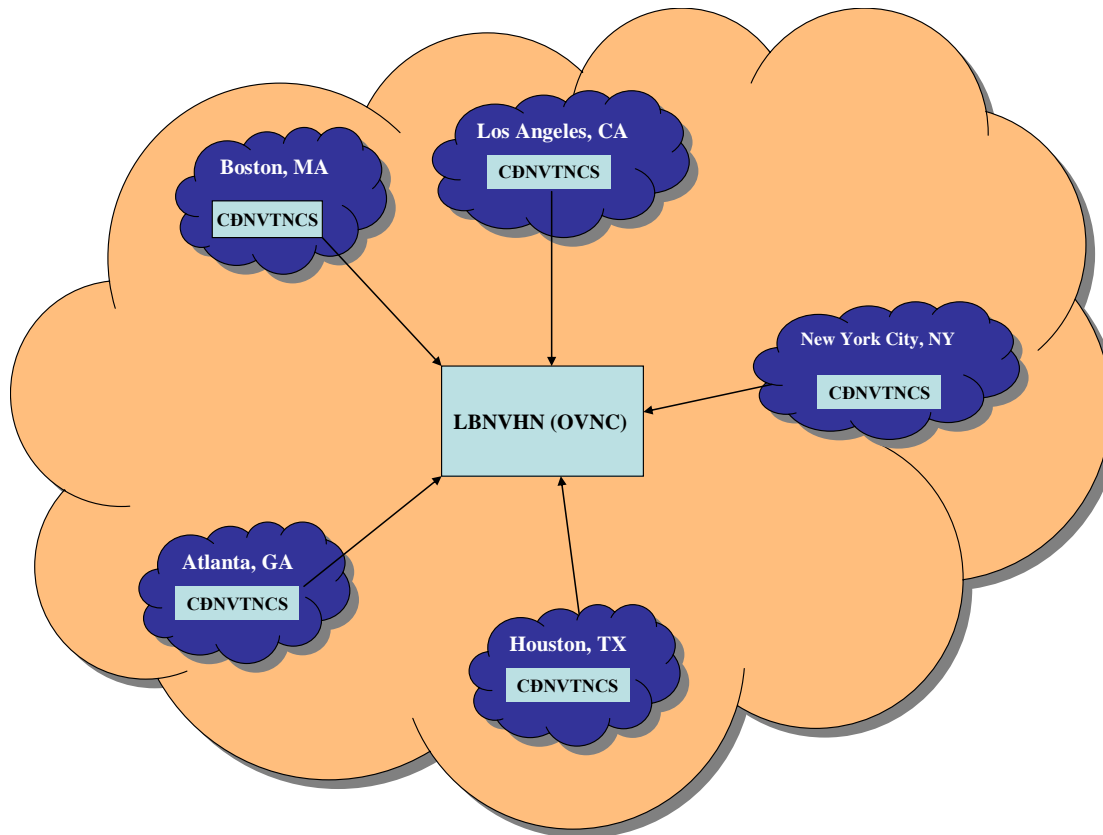
Điều chúng ta cần có để đột phá, bứt vòng vây của hiện tại trì trệ là phải thay đổi cách suy nghĩ và phải có một chiến lược. Đất nước là của chung, mỗi người đều là Dân Sĩ, đều có bổn phận và trách nhiệm với quốc gia, phải chủ động, tự phát cờ trong khả năng của mình. Hợp quân gây sức mạnh và với Internet, sức mạnh đó còn tăng thêm gấp vạn lần. Một chiến lược dài hạn (strategic planning) sẽ đề ra những việc phải làm và cách làm để đương đầu với nghị quyết 36 của CS, để tiêu diệt nạn CS, và đồng thời phát triển tập thể CĐNVTNCS thêm vững mạnh.

Chiến lược ấy phải là giải pháp ít tranh luận nhất (least controversial), lại dễ đạt được sự đồng thuận, sự chấp nhận của người Việt tại hải ngoại, sự ủng hộ của chính quyền các cấp. Đây là một bước tiến ắt phải có, hợp tình, hợp lý, và được hệ thống hóa dựa trên nền tảng của cơ sở hạ tầng là CĐNVTNCS đã được thành lập tại các tiểu bang, đã hoạt động mạnh mẽ và đã được sự công nhận cũng như ủng hộ của chính quyền địa phương.

Chiến lược ấy là sự thành lập của một tổ chức, tạm thời gọi nó là Liên Bang Người Việt Hải Ngoại (LBNVHN) hay Oversea Vietnamese Confederation (OVNC) để đại diện cho tất cả cộng đồng người Việt tại Mỹ. LBNVHN(OVNC) sẽ tạo được ảnh hưởng và áp lực rộng lớn, ra ngoài tính cách địa phương và tiểu bang.

LBNVHN(OVNC) là:

1. Cái mái nhà lớn để che chở và bao bọc các mái nhà CĐNVTNCS tiểu bang, là tiếng nói hợp lý, hợp pháp duy nhất của tập thể cộng đồng người Việt tại Mỹ, được bỏ phiếu tín nhiệm và hoạt động có nhiệm kỳ.
2. Đại diện liên bang duy nhất của CĐNVTNCS tại Mỹ có thẩm quyền để giao tế đối với chính quyền các cấp và thế giới, để cộng tác và giải quyết tất cả các vấn đề liên hệ đến tập thể CĐNVTNCS tại hải ngoại và VN.
3. Một tổ chức có cơ cấu giống như CĐNVTNCS, đón nhận sự đóng góp nhân lực và tài lực từ người Việt hải ngoại để phát triển cơ sở, mở rộng tầm hoạt động, chú trọng đến những vận động quốc tế, và hỗ trợ các hoạt động của CĐNVTNCS.
4. Đại diện liên bang duy nhất của tập thể CĐNVTNCS để hỗ trợ chính quyền dân cử tại VN sau này trong tất cả các vấn đề liên hệ đến VN.
5. Một tổ chức gồm những người có khả năng, có lý tưởng quốc gia, đã hoặc đang hoạt động trong CĐNVTNCS tiểu bang.
6. Phát huy văn hóa, giáo dục VN.
7. Đào tạo thế hệ lãnh đạo mới có khả năng và kiến thức cần thiết để phục vụ tập thể CĐNVTNCS và chính quyền dân cử VN trong tương lai. Dù làm Tổng thống hay Bộ trưởng thì cũng như làm những nghề chuyên môn khác, phải có khả năng (qualifications) và huấn luyện (training). Như thế mới tạo được sự tín nhiệm của đồng bào, mới phục vụ hữu hiệu, và đạt được sự kính phục của cộng đồng lãnh đạo thế giới.
8. Duy trì và phát triển đường lối hoạt động và chính sách quốc gia.

Tại sao phải có LBNVHN(OVNC):

1. Trong khi VN vẫn chưa có chính quyền dân cử thì chúng ta phải tạo vị trí hợp lý, hợp pháp để có danh chính ngôn thuận, thành một tổ chức dân chủ có tầm vóc để có thể lên tiếng tranh đấu và bảo vệ nhân quyền cùng chủ quyền của VN trên lãnh thổ, để có thể phê bình và phản đối những ký kết bất lợi cho VN giữa đảng CS và các nước khác, nhất là Trung Cộng. Chúng ta sẽ yêu cầu được tham dự và đóng góp cho những vấn đề liên hệ đến VN trên chính trường quốc tế.
2. Để tăng sức mạnh, vị trí, và ảnh hưởng của tập thể CĐNVTNCS trên phương diện kinh tế và chính trị tại Mỹ.
3. Để đối phó với nghị quyết 36 của CS.
4. Để hệ thống hóa hoạt động của tập thể CĐNVTNCS thành một khối liên bang đồng nhất, hợp lý, hợp pháp,
5. Để xây dựng hạ tầng cơ sở vững mạnh thích hợp với vị trí mới và tiếp tục phát triển trong tương lai.
6. Để cộng đồng người Việt hải ngoại dồn góp nhân lực, tài lực mà không nghi ngại.

Khi nào thì khởi sự:

Bây giờ là thời cơ rất tốt để tiến đến việc thành lập LBNVHN(OVNC) vì chúng ta đã có hạ tầng cơ sở CĐNVTNCS tại hầu hết các thành phố lớn của các tiểu bang, hơn nữa tình hình chính trị và kinh tế tại XHCNVN đang suy sụp rất nhanh dẫn đến việc mất chủ quyền, mất lãnh thổ, và cuối cùng là cái nghị quyết 36 đã buộc chúng ta phải có sự lựa chọn sinh tử này.

của LBNVHN(OVNC) sẽ đề cập chi tiết về bổn phận, trách nhiệm, nhiệm kỳ, cách tổ chức và điều hành. Nội quy này cần được tu bổ, hoàn chỉnh định kỳ. Quý vị đã và đang lãnh đạo CĐNVTNCS tiểu bang có thể giúp ý kiến để thận trọng chọn lọc những người có tinh thần quốc gia vào vai trò Hội Đồng Cố Vấn, Hội Đồng Giám Sát, và Hội Đồng Chấp Hành.

Nếu chiến lược này thành công, chúng ta sẽ lần lượt có những LBNVHN(OVNC) tại các quốc gia khác như Úc, Pháp, Đức,... và sau đó là International LBNVHN(OVNC).

Tóm lại, chúng ta chỉ có thể trông đợi từ chính mình, tự tạo vị trí, tự tạo sức mạnh, và tìm sự hợp tác, ủng hộ, liên minh từ các đoàn thể bên ngoài mà không chịu một áp lực nào làm tổn hại đến quyền lợi quốc gia, dân tộc. Chúng ta hãy giúp đỡ chúng ta trước, làm từ thiện với chúng ta trước. Chỉ cần một người đóng góp \$1.00/tháng, tức \$12.00/năm thì với 1 triệu người đóng góp, LBNVHN(OVNC) sẽ có được 12 triệu US Dollars một năm. Số tiền to lớn đó sẽ giúp LBNVHN(OVNC) đẩy mạnh tâm hoạt động, vận động chính trị và tạo được ảnh hưởng rộng lớn, sớm đạt được mục tiêu trong công cuộc tranh đấu cho dân chủ, nhân quyền tại quê hương.

Chúng ta không thể để Nghị quyết 36 khai tử tập thể CĐNVTNCS, không thể làm mất chính nghĩa của 2 lần di cư tị nạn CS vào năm 1954 và 1975, vậy chúng ta còn chần chờ gì nữa mà không làm bước tiến nhảy vọt này, tuy chậm trễ nhưng còn kịp lúc! Tình thế cấp bách hiện nay, rất cần đến sự hưởng ứng và hợp tác sốt sắng của mọi người trong cộng đồng và nhất là sự tích cực đóng góp của quý vị lãnh đạo CĐNVTNCS tiểu bang.

Hãy cố gắng hoàn tất bước tiến phải có này để mở đầu một giai đoạn mới với vai trò lãnh đạo và chủ động để kế hoạch hóa sự sinh tồn của tập thể CĐNVTNCS.

Nay kính,

Nguyễn P. Thúy
Washington, DC